

Hærens Revision. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds nikker til mig, og det glæder mig at høre det bekræftet. I det nævnte Skrift siges det netop som Grund for at smelte Artilleriet og Ingenieurerne sammen, at de have saa mange Berøringspunkter fælles. Men hvorpaa har Forfatteren støttet denne Anskuelse? Han har støttet den derpaa, at, som han siger, vi ikke have en eneste Fæstning; dernæst har han glemt, at hele Bygningsvæsenet hviler under Ingenieurerne, og saa ender han med en Tirade, som slaar hele hans Bevisførelse ihjel. Han ender nemlig med at sige, at vi se nu omfunder Specialister i alle Retninger, og det vilde være saare naturligt, om en Artilleriofficer kastede sig over Ingenieurfaget. Men naar man erkjender, at Ingenieurfaget er en Specialitet, og at Artillerifaget ligeledes er en Specialitet, vilde det saa ikke være naturligt, om Ingeniøren og Artilleristen holdt sig hver paa sit Omraade. Jeg har, som sagt, kun set Tanken udtalt i det omtalte Skrift, og jeg skal iøvrigt ikke komme nærmere ind paa dettes Indhold. Hvad selve Spørgsmaalet angaar, vil jeg tilstaa, at for mig stiller det sig saaledes, at den principrigtige Ordning er den, vi have haant hidtil, idet nemlig Ingenieurgeneralen er Generalinspektør for Ingenieurtropperne og Chef for Ingeniørernes øvrige Afdelinger. Hvad der forstaaes ved disse øvrige Afdelinger, synes ikke at have været Flertallet ganske klart. Man har kun talt om at afflatte den „færlige“ Ingenieurstab, men der er flere Stabe. Det hedder i den gjældende Lov ligesom ogsaa i den høitærede Ministers Forslag, at Ingenieurkorpset bestaar af Ingenieurstabe og Ingenieurtropper; til disse Stabe henregnes den særlige Stab og Ingenieurdirektionerne. Under Direktionerne er hele Statens militære Bygningsvæsen henlagt, men ved den foreslaaede Forandring lægger man hele dette Bygningsvæsen ind under Artilleriet, og den, der skal træffe Afgjørelsen, bliver Chefen for Artilleriet. Jeg kan ikke tro, at det er en økonomisk Foranstaltning, og jeg finder Forslaget saa meget mere besynderligt, som man fra alle Sider erkjender, at Ingenieurofficererne ere dygtige Folk. Selv det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), der ikke er saa meget tilbøjelig til at rose militære Ting, omtalte ved Sagens 2den Behandling Ingenieurkorpset som „Militæretatens i Ørigt flinke og dygtige Ingenieurkorp“. Men naar man erkjender at have et Gode, hvorfor saa kaste det bort for at gribe til et Experiment, hvis Udfald stiller sig mere end tvivlsomt.

Saa jeg til § 2, findes der i Paragrafen indfat en Bestemmelse vedrørende Værnepligtsloven. Der staar nemlig: „Tjenestetiden i Linien er 6 Aar, i Landeværnet 6 Aar“. Afsnittets Overtskrift er: „Hærens Inddeling“. Jeg kan nu vanskelig forstaa, hvad Tjenestetidens Barighed har med Hærens Inddeling at bestille, men er det rigtigt at indføre denne Bestemmelse i § 2, saa vilde det ogsaa være rigtigt at indføre den i §§ 3 og 4 men det har man glemt. Hvad selve Bestemmelsens Indhold angaar, da skal jeg komme nærmere ind derpaa, naar jeg kommer til at omtale § 126.

§ 2, der indeholder Fodfolkets Ordning, maa siges at være det egentlige Livspunkt mellem Flertallet og Mindretallet. Man har fra Flertallets Side gjort gjældende, at det ikke er Flertallets Hensigt at indskrænke Antallet af de nuværende Liniebatailloner, og det er fuldstændigt rigtigt; men man har glemt, at ved Hærens af 1867 gjorde man vel Regning paa, at Reservebataillonerne ikke kunde blive lige saa hurtigt mobiliserede som Liniebataillonerne, men man henregnede dem til Felthæren, og ved den Forandring, her er foreslaaet, vil man derfor indskrænke Felthæren med 10 Batailloner eller med en Trediedel af dens nuværende Fodfolksstyrke. Naar den ærede Ordfører ved at sammenligne Styrken efter den bestaaende Hærløw med den Styrke, Flertallet foreslaar, har villet gjøre gjældende, at vi nu kun raade over en Styrke af i Alt 24,800 Mand, naar vi tage de 31 Batailloner og sætte deres Styrke til 800 Underkorporaler og Menige, og derpaa siger, at efter Flertallets Forslag faar man 21,000 Mand — Bataillonerne regnede til 1000 Underkorporaler og Menige —, saaledes altsaa at Differencen kun bliver 3,800 Mand, saa skal jeg først gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har regnet med de rigtige Tal, medens det ærede Medlem ved 2den Behandling ikke har gjort det, idet han har glemt Gardens Linie- og Forstærkningsbataillon; men jeg skal endvidere gjøre opmærksom paa, at Hærens § 22 ikke taler apodiktisk ved Bestemmelsen af Krigsstyrken, men kun siger, at Bataillonernes Krigsstyrke er „i Regelen“ 800 Underkorporaler og Menige. Da det nu er en bekendt Sag, at vi uddanne langt mere Mandskab, end vi have Brug for, saa have vi altid en stor Mængde overflødig Mandskab, og jeg vilde anse det som misligt, om Krigsbestyrelsen i Tilfælde af Krig vilde undlade at bringe Bataillonernes Styrke op til 1000 Mand Underkorporaler og Menige, og hvorfor? Fordi vi endte komme til at kæmpe med en Fjende, der har